

ΡΟΕΣ / ΡΕΝΑ ΑΝΟΥΣΗ

Ένα ολόκληρο, νέο σύμπαν, ρευστό και ζωοποιό, που, ακολουθώντας τις αρχετυπικές μορφοποιές δυνάμεις των νερών, έρχεται να παρασύρει το βλέμμα του θεατή για να τον μεταμορφώσει σε σταγόνα. Μια διάφανη, ταπεινή σταγόνα, που αφήνεται να χάσει το αρχικό της περίγραμμα, εγκαταλείποντας το αόρατο περίβλημα που τη δεσμεύει σε υποχρεωτικές φόρμες, για να ταξιδέψει.

Ξεκινάει από την αρχή του χρόνου, πίσω και μέσα, βαθιά και μυστικά και στέκει στη στιγμή της συμπαντικής δημιουργίας, τη μαγική ώρα που ο κόσμος πλάθεται. Αγέννητες ψυχές που πλέουν στον ωκεανό της αγάπης του δημιουργού, δημιουργούνται για να χαθούν σε λίγο και να φανούν παρακάτω μεταμορφωμένες σε κάτι άλλο.

Σε αυτόν τον αέναο μυστικό παλμό, οι ήχοι ψιθυρίζουν αρμονικές συμφωνίες υγρών. Η ύλη διαλύεται και ανασυντίθεται, γίνεται διάφανη, χάνεται, ξαναπλάθεται και υποχωρεί πάλι στην αρχική της σύσταση.

Είναι η στιγμή που η χωμάτινη σάρκα αποχωρίζεται τη φθαρτότητά της, απαλλάσσεται από το χρόνο και τη μνήμη, για να γίνει η ίδια μνήμη και χρόνος. Ένα σπάραγμα αιωνιότητας, μια στάλα αρχέγονου ονείρου, μια στιγμιαία αστραπή φωτός στα βάθη του συλλογικού ασυνειδήτου.

Εδώ η ύλη χάνει τη σύστασή της, τρυπώνει στις μύχιες γωνιές της συμπαντικής απεραντοσύνης, αυτοδημιουργείται και αυτοκαταστρέφεται την ίδια στιγμή. Φευγαλέες ματιές στη βαθιά ουσία της κτίσης, ροή ακατάπαυτη στις αρτηρίες της θείας αντίληψης, ενότητα και διάλυση, αρμονία και παύση.

Είναι η ώρα που ο κόσμος βγαίνει στο φως στάζοντας ακόμη αρχετυπικά αρώματα. Η ώρα που η ύπαρξη ξυπνάει από τον αιώνιο λήθαργο, κινείται, αναμοχλεύει παλιές ανάσες, αγγίζει την αλήθεια, επιστρέφει στην πηγή. Είναι η ώρα που το μικρό και το μεγάλο ταυτίζονται, αλληλοπροσδιορίζονται επιδρώντας ζωοποιητικά, αναδιαρθρώνονται σε παλμικές επαλληλίες. Η σταγόνα διαλύεται μέσα στον ωκεανό και ο ωκεανός μέσα στη σταγόνα. Οι μυστικές ροές στο συμπαντικό τους χορό, στροβιλίζονται στο αρχέγονο ταγκό του έρωτα και του θανάτου. Η φυσική ακολουθία συστρέφεται για να αποκαλυφθεί σε χίλιες διαφορετικές εκφάνσεις μιας αόρατης παρουσίας.

Μια μικρή ρωγμή αρμονικών γενεσιουργών συνηρήσεων απέδρασε για μια στιγμή από την ιερή σκιά των μυστικών. Για ένα απειροελάχιστο διάστημα ισοδύναμο με την αιωνιότητα, η κοσμική σφαίρα κύλησε για να αφήσει τα υγρά της αποτυπώματα στο ταπεινό πεδίο της ανθρώπινης δραματικότητας.

Μια ιεροφάντισσα την κράτησε για λίγο στα χέρια της κι έπειτα την άφησε να φύγει. Αυτό το ελάχιστο, της ήταν αρκετό για να αποκωδικοποιήσει τις προαιώνιες συνταγές, για να χαρτογραφήσει τα κρυμμένα ρεύματα. Στα χέρια της οι «Ροές» φανέρωσαν τη μυστική ουσία του κόσμου.....

20-3-2012

Χαρά Σαΐτη

Εικαστικός – θεωρητικός της τέχνης